

[Else-Merete Ross.]

vil være med til at give større bevillinger til dette arbejde. Man trænger i dag til arbejdskraft, og man trænger til mere oplysningsarbejde, således at man kan øge den oplysning, som det ærede medlem jo ikke mener er tilstrækkelig stor, og som måske nogle enkelte steder kan gøres større. Så synes jeg der ville komme det rette perspektiv i det.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne først takke udvalget for tilslutningen til lovforslaget og udtrykke glæde over den interesse, som spørgsmålet har fremkaldt. Det viser jo debatten her, hvis man må bruge det udtryk om det, der er sagt indtil videre under denne sags behandling i dag. Jeg synes, det er glædeligt, fordi jeg er enig i, at vi her står over for en meget vigtig side af vor udenrigspolitik, og jeg håber stærkt, at vi vil kunne udvide vort arbejde på dette område.

Der har været talt om fredskorps eller u-landskorps, eller hvordan man nu vil betegne det, og et sådant korps synes jeg er en foranstaltning, som i mange henseender er udmærket. Den giver en mulighed for unge, som af forskellige motiver gerne vil et år eller to til udviklingslandene, for at komme det, og den skaber en hjælpeform i forhold til udviklingslandene, som i en række tilfælde vil være hensigtsmæssig. Den skal naturligvis ses som et led i den samlede u-landshjælp og heller ikke som mere.

Efter min opfattelse skal man nok bestræbe sig på at få gjort fredskorpset eller u-landskorpset større, men man skal vogte sig for at gøre det på en sådan måde og i et sådant tempo, at man derved kommer til at kompromittere ideen og tanken. Her drejer det sig efter min opfattelse om en opgave, som på én gang er løfterig for dem, som deltager i den, og en særdeles krævende opgave, krævende i intellektuel henseende og også meget ofte krævende i fysisk henseende. Det skal derfor være folk, der er helt klar over, hvad de går ind til, før de bliver udsendt til et eller andet sted, hvor der er brug for deres assistance. Det synspunkt, som har været fremhævet af flere, vil jeg også gerne understrege: at det ikke er tilstrækkeligt, at man blot sender folk

ud, som er opfyldt af den gode vilje, og som måske også har de fysiske og psykiske forudsætninger for at kunne udholde tilværelsen i de pågældende lande og under de pågældende vilkår; de skal også være i besiddelse af en faglig dygtighed, som gør, at de har noget at give de pågældende lande.

Jeg tror ikke, vi skal prøve på at slå et alt for stort brød op, men her som sædvanlig lade tingene vokse harmonisk, støt, under indhentning af de erfaringer, vi efterhånden opsamler, så vi undgår de fejltagelser, de første fredskorps kom ud for, og som en overgang var ved at bringe hele organisationens eksistens i fare. Jeg tror, det er udmærket med megen idealisme, men jeg tror også, det er særdeles godt med lidt koldt vand i blodet og lidt rolig besindighed, når man skal give sig i lag med så vigtige opgaver. Men jeg vil for mit vedkommende meget gerne være med til at støtte yderligere anstrengelser på dette felt. Om det skal ske på den måde, at man skal oprette et særligt korps, ved jeg ikke. Jeg forstod ikke, om det ærede medlem hr. Lembourn havde tænkt, at det skal være en slags statsungdomskorps, eller hvad det skal være. Vi har i forvejen et privat ungdomskorps, og så vidt jeg er orienteret om det, er det, det laver, udmærket, og man vil sikkert også gerne have denne organisation udvidet både på den ene og på den anden måde. Det er jo muligt, at vi, hvis vi sætter det statslige propagandaapparat ind og opretter et statsungdomskorps, så kunne få flere med. Om det så er den rigtige form, ved jeg ikke, men det kan vi altid drøfte. Jeg tror nok, man skal se med åbne øjne på mulighederne for forskellige former for en indsats.

Jeg vil dernæst gerne gøre en bemærkning til det, der både er sagt i betænkningen, og som adskillige af ordførerne var inde på, nemlig den utilstrækkelige hjælp, vi yder, og også stille det lidt i forbindelse med det, der har været sagt om u-landskorpset. Jeg lytter med stor glæde, hver gang det her i salen bliver sagt, hvor nødvendigt det er, at vi gør mere; og jeg er meget taknemlig for udtalelsen i betænkningen om, at vi skal forøge vor bistand til udviklingslandene. Jeg håber inderligt, at forståelsen og velviljen viser sig den dag, beløbene skal vedtages. Jeg har i hvert fald hidtil, hvor det har været min opgave at prøve at skaffe